

[Aage Fogh.]

Anledning finder til som Rigsdagsmand at blande mig i den Affære.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget tillagde en af mine Udtalelser en Betydning, som jeg gerne vil rette lidt ved. Jeg havde ikke skrevet saadan i mit Manuskript, det er muligt, jeg har sagt det paa en saadan Maade, at det kunde forstaas, saadan som det ærede Medlem opfattede det. Det ærede Medlem hævdede, at jeg havde sagt, der maatte sluttes en Overenskomst. I mit Manuskript staar der, at Sagen maatte ordnes paa Aastedet ved Forhandling mellem Parterne. Det er muligt, at jeg ikke har fulgt Manuskriptet og derfor kan have brugt en anden Vending, men i Realiteten synes jeg, det er det samme. Det vil sige, at Parterne maa selv afgøre det, og der er ikke større Afstand imellem dem, end at det maa være muligt at slutte et Forlig og undgaa at kaste Landbruget ud i en landsomfattende Strid om et saa underordnet Spørgsmaal.

Baade det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen var meget fornærmede over, at jeg havde sagt, at Hjemmet paa Skudshale ikke var saa godt. Det gjaldt naturligvis ikke det private Hjem, det kunde ikke falde mig ind at drage det ind i Diskussionen. (*J. S. Foget: Saa giv en Undskyldning!*). Det finder jeg ingen Anledning til. Det, jeg vilde give Udtryk for, var, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup fremhævede de gode Landbohjem, hvor Faderen sidder for Bordenden, Børnene paa den ene Side og Karlene paa den anden, saa er det ikke et saadant Hjem, man staar over for paa Skudshale. Det fremgik af det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Forklaring, hvor man hørte, at Karlene bankede med Skeerne i Bordet og Forvalteren gik derned for at bringe Orden i Butikken. Det er ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og jeg og andre forstaa ved et af de gode, gammeldags Landbohjem. Men derfor kan Hjemmet paa Skudshale selvfølgelig være et udmærket Hjem, det skal jeg slet ikke udtale mig om; det er kun paa dette specielle Omraade, jeg har beskæftiget mig med det.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem er saa højt oppe, at han siger, jeg ikke forstaa et Muk af det hele, saa forstaa jeg heller ikke, hvorfor denne overlegne Herre spørger mig om noget. Jeg svarer heller ikke, for det er der ingen Grund til — naar jeg ikke kan forstaa noget, hvorfor skal jeg saa svare?

Til det ærede Medlem Hr. Victor Larsen kun ganske kort dette: Det ærede Medlem siger, at jeg ogsaa i dette Spørgsmaal deler Landbruget i Grupper. Ja, jeg gør ganske fornuftigt opmærksom paa, at to Trediedele af de danske Landbohjem overhovedet ingen Arbejdskraft har og derfor heller intet Problem har paa dette Omraade. For den Part, der kun beskæftiger en eller to Karle og en Pige, er der heller intet Problem, navnlig fordi jeg indrømmer, at Lønningerne tilsyneladende er gode. Det er først, naar vi naar op i de større Landbrugeres Gruppe, at Problemet kommer til at foreligge, og jeg kan ærlig talt ikke indse, at det skulde være de smaa Bønders Opgave at rage Kastanierne ud af Ilden for den Gruppe.

Alfred Jensen: Den ærede Ordfører Hr. J. S. Foget søgte at klare sig uden om det, jeg har sagt, ved at begynde at tale om et andet Land som mit Fædreland. Der er sikkert ikke nogen her, der kan være i Tvivl om, hvad der er mit Fædreland — baade min Hudfarve, min Haarfarve og mit Navn viser, hvor jeg hører hjemme.

Det ærede Medlem omtalte Forholdene paa Skudshale som særdeles gode, fordi man der dog kun foreløbig pryglede hinanden, eller rettere sagt, kun den ene Part pryglede den anden. Ja, dette karakteriserer jo fuldstændig Tilstanden derovre. Det ærede Medlem ærgres sig muligvis over, at man ikke kan give sig til at skyde med Maskingeværer paa Landarbejderne deroppe — vi for vort Vedkommende nærer ingen Tvivl om, at det ærede Medlem har visse Ønsker i den Retning. Det gav han Udtryk for, da han i sin første Tale heroppefra udtalte, at hvis man ikke snart fra Regeringens og Fagbevægelsens Side slog ind paa en anden Taktik, saa maatte man finde sig i, at det kom til at gaa herhjemme, som det allerede var gaaet i Spanien, Tyskland, Italien og andre Lande. Der er ingen Tvivl om, at det, det ærede Medlem her har udtalt, er de inderste Ønsker, han nærer, men jeg ved ikke, hvordan han vil forbinde disse Udtalelser og Ønsker med de andre Udtalelser om Samarbejde mellem Arbejder og Bonde; det harmonerer jo ikke helt, naar man selv ønsker Retten til at organisere sig og til at bruge sine Organisationer, at man saa vil forhindre Landarbejderne i at organisere sig og forhandle med deres Arbejdsgivere.

Saa tillod det ærede Medlem sig en lille Spydighed ved at stille et Spørgsmaal til mig. Han forstod ikke, hvorfor vi